

1885 de oprichting te verkrijgen eener zelfstandige, psychiatrische én neurologische kliniek in Halle, de eerste in Pruisen.

Uit de bescheiden gehuurde localiteiten kon hij haar na enkele jaren in de nieuwe kliniek overbrengen, die naar zijn ontwerpen in toèn voorbeeldige wijze ontstaan was. In het eerst was deze, wat de inrichting aangaat, later ten minste, wat de organisatie betreft, voor de inrichtingen in Pruisen een voorbeeld. Met welk een toewijding hij zich gaf aan het werk van zijn directeurschap, blijkt het best uit de met medewerking zijner echtgenoot gepubliceerde „Kostordnung” zijner kliniek.

In 1904 noodzaakte zijn toenemend lichamelijk lijden hem afscheid te nemen van zijn kliniek en van het onderwijs.

Niet slechts door zijn fundamenteelen wetenschappelijken arbeid, maar ook door zijn verdienste voor het psychiatrisch-neurologisch onderwijs, zal de overledene steeds een eereplaats bekleeden in de rij der beroemde artsen der 19de eeuw.

HEILBRONNER.

MÜNCHEN. — Wondbesmetting. Het Kultusministerium van Beieren heeft, overeenkomstig een wensch van den „Obermedizinalausschusz”, alle daarbij betrokken autoriteiten uitgenoodigd, de bevolking te doen inlichten omtrent de beteekenis en de gevaren van verontreiniging van wonden, welke vooral op het land nog zeer onverschillig worden behandeld. In alle scholen, ook landbouw- en huishoudscholen, moet worden geleerd, hoe men met versche wonden, schrammen, eczeemplekken enz. moet omgaan. Onder voorlichting van een arts moet iedere school een verbandkastje aanschaffen tot practisch onderricht van de jeugd (*Münch. med. Wochenschr.*).

WEENEN. — Een arts-haarkundige veroordeeld. Een arts had een „haarverf” vervaardigd en den verkoop daarvan toevertrouwd aan een kapper. De gezondheidscommissie had in het ijdelheidsmiddel koper, zilvernitraat en stibium gevonden en de rechters in verschillende instantie hadden den arts veroordeeld, omdat zulke gevaarlijke middelen niet zonder contrôle van een arts door een leek mogen worden gebruikt. De arts beriep zich er op, dat het recept voor de verf aan een schrijver van groot gezag was ontleend, maar dit baatte hem niet. Het oppergerechtshof oordeelde, dat het publiek in den waan zou komen, met een onschadelijk middel te doen te hebben, doordat het door een leek werd verkocht (*Lancet*).

PARIJS. — Het legaat van Osiris. Reeds vroeger is medegedeeld dat het Institut-PASTEUR universeel erfgenaam is geworden van wijlen den bankier OSIRIS, en daardoor over twee jaren over 30 millioen francs zal kunnen beschikken. De *Münch. med. Wochenschr.* bericht, dat de inrichting dit te danken heeft aan de onbaatzuchtigheid van ROUX. OSIRIS n. l. heeft zijn geld steeds aan zaken van openbaar nut besteed, terwijl hij een zeer eenvoudige levenswijze leidde, en onder meer een driejaarlijkschen prijs ingesteld voor wetenschappelijk werk. Toen ROUX deze prijs te beurt viel, en hij, hoewel een bescheiden inkomen genietend, het geld besteedde ten behoeve van het Institut, was OSIRIS daardoor zóó getroffen, dat hij aan het Institut geheel zijn vermogen vermaakte. De Staat, die eerst tot erfgenaam was aangewezen, krijgt nu de kunstverzamelingen van den overledene.

LEEDS. — Een slachtoffer van zijn beroep. Een jong, pasgehuwd arts is den 31sten Augustus in zijn spreekkamer doodgeschoten door